

og klart, at jeg fandt General Lüttkens Udtalelse om, at det var alle danske ansvarlige Statsmænds Mening, at Danmark, hvis det ikke kunde bevare Neutraliteten, skulde gaa med Tyskland, ganske uforvarsvarlig; men jeg sagde tillige, at jeg tror det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) paa hans Ord om, at dette var Lüttkens personlige Udtalelse og ikke noget, som det ærede Medlem fra Ringkøbing havde skudt ham i Skoene. Det tror jeg ham paa, og jeg tror endvidere, at der er noget i, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing siger, at hvis han, efter at være kommet under Vejr med denne Udtalelse af General Lüttken, havde givet sig til at skrive ned til Moltke, at han maatte endelig ikke tro, hvad Lüttken havde sagt paa dette Punkt, kunde det bringe os i en pinlig Stilling, og at det var derfor, det ærede Medlem lod være med at komme med et saadant Dementi.

Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) vil jeg gerne sige, at det, han har sagt om, at der skulde foreligge et Tilbud fra det ærede Medlem fra Ringkøbing, er ganske uholdbart; og lige saa uholdbart er det, naar det ærede Medlem siger, at Forholdet er dette, at de mest diametrale Modsetninger, man kan tænke sig, er Neutralitetsforpligtelse og Militærkonvention, thi en Militærkonvention udtrykker en Alliancepolitik af reneste Vand, de to Ting kan ikke forenes. Dette er fuldkommen urigtigt; det ærede Medlem kender dog nok de Forhandlinger mellem de belgiske Myndigheder og den engelske Generalstab, som dannede Grundlaget for Beskyldningen mod Belgien for Uneutralitet. De viser, at det er ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem her udtaler.

Naar det ærede Medlem siger, at Forbundspagtens Artikel 8 bestemmer, at Forbundsraadet skal fremsætte Forslag til en Indskrænkning af Militærvæsenet, saa er det rigtigt; der staar, at Raadet skal, under Hensyntagen til hver Stats geografiske Beliggenhed og særlige Forhold, fremsætte Forslag til en saadan Indskrænkning til de forskellige Regeringers Overvejelse og Afgørelse, og disse Forslag skal gøres til Genstand for fornyet Overvejelse og eventuel Revision senest efter 10 Aars Forløb. Men jeg spørger det ærede Medlem: Var det da saa ikke naturligt, at man gjorde disse Forslag til Genstand for Overvejelse første Gang, de fremsættes, altsaa inden man foregriber Begivenhederne og laver en Ordning af vort Forsvarsvæsen efter en Kogebog, der

maaske aldeles ikke passer til det, der fremkommer fra Folkenes Forbund?

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Den ærede sidste Taler (Axel Møller) spurgte mig, om jeg kunde finde noget retledende i de Meddelelser, som er givne os af Regeringen i det vestindiske Spørgsmaal. Ja, det har jeg kunnet. Ministeriet har for Rigsdagen — nu kan vi vel tale aabent derom — i et lukket Møde forelagt os de Indberetninger, som om denne Sag var indgaaet til Regeringen fra Gesandtskabet i Washington. Regeringen sagde sin Mening derom og kaldte først Partiformændene sammen, og en af det konservative Partis fornemste Politikere, det ærede Medlems Partifælle Hr. Piper, følte sig i høj Grad forpligtet til at følge de Anvisninger, som Regeringen i denne Sag mente var de rigtige; og det har jeg ogsaa gjort. (Axel Møller: Der var paalagt Tavshedspligt). Ja, men den gælder ikke mere, og det er det ærede Medlem, der ripper op i denne Sag, og ikke mig. Hr. Piper fandt altsaa, at Regeringen havde handlet rigtigt, thi ellers maatte han have sagt, at Regeringen ikke maatte handle saaledes, og at han ikke kunde bevare nogen Tavshedspligt. Det var i høj Grad vejledende for os Medlemmer af Rigsdagen, hvad vi dér fik at vide, og jeg regner mig det til Ære, at jeg fulgte denne Vejledning; thi var de vestindiske Øer under den Krig, som snart efter opkom mellem De forenede Stater og Tyskland, blevet besat af Amerika, er jeg ikke sikker paa, at vi, hvis vi havde fulgt det ærede Medlem og de andre desperate Mennesker, som gik imod Regeringen, i Dag havde været værdige til at staa paa den Plads, hvor vi staar. (Munterhed). De Herrer ler. Det kan jo være, at Danmarks Selvstændighed ikke betyder noget for Dem. Naar en dansk Socialdemokrat forhandler med en tysk Arbejderfører, kalder de Herrer det en Forbrydelse, men naar en dansk Venstreminister udenfor Rigsdagen søger at lave Militaralliance med Tyskland, er det udmærket gjort — det er Moral! Det er Ansvarsfølelse!

Til det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) skal jeg sige, at det var „Nationaltidende“, som gav Anledning til hele Historien. Det blev telegraferet til den stockholmske Presse — jeg var selv deroppe til det interparlamente-